

Vi gjorde manöver

I underbart vårsolsken träffar jag Blå Stjärnorna Marianne Wikner, Anna-Lisa Paulsson, Solveig Almgren, Heide Forsberg - Jonasson och Hedvig Sommarin i Stockholm utanför Armémuseum. Tillsammans delar vi minnen ifrån Svenska Blå Stjärnan sedan 1940-talet.

Fem glada Stockholmsstjärnor minns sina år i Svenska Blå Stjärnan sedan 1940-talet.

- Anna-Lisa, Solveig och jag blev medlemmar början på 1940-talet, berättar Marianne. Det var andra världskriget och man skulle hjälpa till med manöver och vi valde Svenska Blå Stjärnan för vi var djurintresserade. Många flickor valde lottorna, Röda korset etc.

- Men det var inte lätt att komma med i organisationen för det var lång kö, säger Anna-Lisa.

- Man fick söka in, säger Marianne. Man fick åka till kansliet och visa upp sig och ha sitt skolbetyg med sig.

Alla tre minns glädjens dag när de blev antagna.

Marianne och Solveig gick häst-

vårdsutbildning och hamnade som assistenter på veterinärkliniker.

- Och vad roligt vi hade, säger Solveig. Dessutom fick vi fina utbildningar.

- Ja, inte gick det att bara sitta av en kurs utan det var både teoretiska och praktiska prov för att bli godkänd, minns Marianne.

Men dessa stjärnor gick även andra utbildningar än inom häst.

- Jag gick också en bra utbildning i hundsjukvård i Sollefteå, säger Solveig.

- Jag kom in en annan väg till Svenska Blå Stjärnan, berättar Anna-Lisa. Jag såg en annons i tidningen där de

sökte hjälp på laboratorium för att hjälpa till med vacciner etc. som skulle skickas ut till de olika djurstallarna och praktiserande veterinärer.

Man fick också in prover tagna ute i landet på sjuka djur som packades om och skickades till SVA.

- I åtta månader gjorde jag min manöver genom detta arbete, säger Anna-Lisa.

När Anna-Lisa berättar detta får det mig att tänka på den utbildning som fanns på 1970-talet till tekniska biträden och även vad som kan ingå i en smittskyddskurs idag för de som tjänstgör på en ledningscentral.

Kriget tog slut men dessa stjärnor

fortsatte med verksamheten inom Svenska Blå Stjärnan, då först och främst på K1 där man deltog i ridningen, men man höll även själv kurser för nya stjärnor.

- Jag har varit ute och marscherat med många stjärnor, berättar Marianne. Det var en annan disciplin än idag. Man skulle klä sig korrekt och även kursmärken skulle sitta korrekt.

I fredstid kom det in andra arbetsuppgifter, som bland annat hjälpte många stjärnor till på lantbruksutställningar runt om i landet. Stockholmstjärnorna var anlitade på den årliga utställningen på Solvalla.

- Jag minns när jag fick leda ett sto med föl på denna utställning, säger Marianne och ögonen lyser när hon tänker tillbaka.

- Vi har fått vår ridutbildning på Strömsholm och ridit för många duktiga ryttare, berättar Solveig.

Solveig har också ridit på K1.

- Vi fick hjälpa till med hästarna som gick femkamp och det ingick att får rida terrängbanan, berättar hon. Det gällde att hålla tempo hela banan runt.

Att det var något hon hade glädje av förstår man när ögonen glittrar under berättelsen.

1960 utbildades kostjärnor

- Jag kom inte med förrän 1961 i Svenska Blå Stjärnan, säger Hedvig. Då hade avhästningen i armén börjat och vi utbildades på lantbruksdjur. Efteråt fick jag reda på att man hade kunnat välja, antingen ko eller häst.

Hedvig som idag är ordförande i Stockholmsförbundet berättar hur aktiva detta förbund har varit även under 1960-, -70 och 80-talet.

- Jag minns speciellt våra kurser på Wängen, säger Hedvig. Här fick vi en

fin körutbildning på de Nordsvenska hästarna som var där och visar fram ett fotoalbum där man kan se hur härliga dagar dessa stjärnor hade på Wängen.

Vårt samtal om Svenska Blå Stjärnan fortsätter och vi kommer ideligen tillbaka till hästen och dess användning.

Fast vi alla sex är utbildade på olika tider under dessa 90 år och på olika platser i landet så är vi överens om att Svenska Blå Stjärnan har betytt mycket för oss, både i kunskaper och i kamratskap.

- Den utbildning vi har fått genom Svenska Blå Stjärnan hade vi inte kunnat få någon annanstans, säger Hedvig.

Vi övriga nickar och samtycker.

Pang! Salut för en 25-åring

Svenska Blå Stjärnan i Stockholm pistolskytteklubb, den ena av landets två pistolskytteklubbar firade födelsedagen med en fältskjutning. Berit Cavallins hade planerat banan och bland figurerna träffade vi bland annat på uvar. Fort skulle skjutningen gå, högst trettio sekunder för sex skott på fem olika figurer.

Ovanstående uppgifter har jag hittat i en äldre upplaga av tidningen Blå Stjärnan.

Ja, många stjärnor har fått skjututbildning som en del av verksamheten. Man skulle ha pistolskytteövning och på en del platser i landet var det mycket aktivt men på 1970-talets mitt började det att avta.

Heide Forsberg Jonasson gick med i Svenska Blå Stjärnan 1969.

- Jag hade ett stort hästintresse och hade en god vän på Gotland som tyckte jag då skulle gå med i Svenska Blå Stjärnan för där var många fina hästutbildningar. Svenska Blå Stjärnan har betytt otroligt mycket i mitt liv, så det var en god rekommendation.

Hedie gick grundkursen på Lövsta, Gotland och sedan red hon många år på K1. Men hon fick även ett stort in-

trasse för pistolskytte som ingick i en stjärnas övningar på 1970-talet.

- Det var jätteroligt, vi hade tävlingar med alla andra frivilliga försvarsorganisationer, berättar Heide.

Heide har en tidning med när vi träffas och visar att Anna Lindh var med och sköt in året 1993. Så denna pistolskytteförening var aktiv länge.

Heide var även ungdomskonsulent på kansliet i slutet på 1970-talet.

Pistolskytte tränades också flitigt i många delar av landet. Här är det träning i Ystad.